

■ феміда

Незаконна міграція: «гра» стає не вигідною

Нещодавно український Парламент прийняв зміни до деяких законодавчих актів, які стосуються протидії незаконній міграції.

4-5
стор.

■ мужність

Служать два товариша

Наша розповідь про двох добровольців, земляків-патріотів, котрі в скрутний час не вагаючись стали на захист Батьківщини. Це 33-річний старший сержант Олександр Ярцев та 45-річний солдат Віктор Кушнір, які служать у комендатурі швидкого реагування Харківського прикордонного загону.

7
стор.



Прикордонник України

№ 27 (5521)
15 ЛИПНЯ 2016 РОКУ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ



Пекло Зеленопілля. Пам'ятаємо!

2
стор.

■ кордон за тиждень

Державний кордон України перетнуло
1,467 млн осіб
та **323 тис.** транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання
кордону **107** осіб,
зокрема **2** незаконних мігранти

Вилучено **6** одиниць зброї,
18 боєприпасів
22,724 кг наркотичних речовин

Затримано товарів і вантажів,
що незаконно переміщувалися через
державний кордон, на **2, 175 млн** гривень

■ коротко
про головне

Безстроковий контракт можна розірвати

Верховна Рада України внесла зміни до Закону «Про військовий обов'язок і військову службу». Тепер військові, що на початку АТО уклали контракти «до завершення особливого періоду», можуть розірвати або укласти контракти про проходження служби заново. Окрім того, усунуто ще одну прогалину. Адже діюче законодавство передбачало, що з моменту настання особливого періоду автоматично продовжувалася дія контрактів, які закінчилися. Тож з'явилися тисячі військовослужбовців, які відслуживши термін свого контракту, вже понад два роки залишаються на службі. Тепер, відповідно до останніх змін у законодавстві, після закінчення строку контракту його дія продовжується на період до оголошення демобілізації, але не більше ніж на 12 місяців.

Аліна ДАНИЛЮК

«Сі Бриз-2016» – готовність №1

Військово-Морські Сили Збройних Сил України спільно з іноземними партнерами завершують підготовку до українсько-американського навчання «Сі Бриз-2016», проведення якого заплановане на 18–30 липня у північно-західній частині Чорного моря, Одеській і Миколаївській областях. Цими днями проходить остаточна перевірка готовності місць проведення заходів, техніки і озброєння, наявності запасів, уточнюються організаційні питання тощо. Метою навчання «Сі Бриз-2016» буде відпрацювання за стандартами провідних країн світу дій багатонаціональних штабів та сил під час планування і проведення міжнародної операції зі встановлення миру. У Командуванні ВМС ЗС України переконані, що навчання «Сі Бриз-2016» сприятимуть підвищенню рівня підготовки флотів у проведенні багатонаціональних операцій у кризових районах, поглибленню довіри між військовими морськими силами різних країн, а в підсумку – підтриманню миру і стабільності у Чорноморському регіоні.

Юрій ЗАНОЗ

Українці готові до вступу в НАТО

Фонд «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва та соціологічна служба Центру Разумкова провели опитування щодо гіпотетичного референдуму про членство України в НАТО. Серед тих, хто задекларував готовність взяти участь у такому референдумі у травні 2016-го, 77,7% опитаних підтримали б вступ до НАТО, 17,4% – були б проти, решта – не визначилися. Опитування показало зростання кількості прибічників вступу до Північноатлантичного альянсу в останні роки. Так, у 2012 році лише 26,2% проголосували б за входження до альянсу. Крім того, станом на травень нинішнього року 43% українців вважають членство в НАТО основною гарантією національної безпеки. Ще 25% думають, що безпеку гарантує позаблоковий статус України. У плані регіонів найбільшою є підтримка вступу до НАТО у західних областях, де 78% опитаних вважають альянс найкращим гарантом безпеки, далі йде центр – 46%. Водночас на півдні переважають прихильники позаблокового статусу 44%.

Олена ТАЩИЛНА

■ нескорені

Пекло Зеленопілля. Пам'ятаємо!



Обстріл польового табору засвідчив, що противник – це не «шахтарі» та «трактористи», а регулярна російська армія

Хвилиною мовчання у прикордонних підрозділах по всьому державному рубежу вишували пам'ять побратимів, які загинули на Луганщині 11-12 липня 2014 року. Тоді біля населеного пункту Зеленопілля, прикордонники разом з підрозділами Збройних Сил України вперше потрапили під масований обстріл систем залпового вогню з території Росії.

Володимир ПАТОЛА

У березні 2014 року полковник Ігор Момот особисто очолював сформовану з особового складу Навчального центру Держприкордонслужби мотоманеврену групу. Підрозділ вів активні бойові дії, знищував колони терористів, які намагалися проникнути через кордон на територію Донецької та Луганської областей. Вартові рубежів проявляли неабияку мужність, героїзм і відданість присязі, протистояли переважаючим за численністю та озброєнням бандам терористів.

– Пам'ятаю, одного дня приїжджає Ігор Федорович (Момот – прим. ред.) і говорить: «Потрібно їхати на кордон», – розповідає учасник подій, нині курсант Національної академії Держприкордонслужби сержант Богдан Руденко. – Так склалося, що він вибрав наш екіпаж. Це був мій найбільш пам'ятний виїзд. Тоді ми ще повністю не усвідомлювали слів командира: «Прикордонники, ви купили квиток на війну».

...Кільце оточення зімкнулося, їжа закінчувалася, доводилося рвати кавуни та кукурудзу в полі, хоча це було дуже небезпечно. Терористи не давали спокою ні на мить: вранці «будили», ввечері «вкладали спати» артилерією.

Спочатку все було добре. З Ігорем Федоровичем було спокійно. Між тим, під час патрулювання державного кордону та прилеглої території ми все частіше знаходили чужі розтяжки і свіжі місця засідки. Більше того, російські прикордонники почали навіть вихвалитися, що вчили сепаратистів користуватися зброєю. І ось настав чорний день 11

липня. Я чергував. Сержант Павло Слободянюк, тоді ще солдат, прокинувся через погане передчуття, ми не спали в палатці удвох. Вирішили заварити каву, але не встигли. О 4.30 ранку, почувши перші вибухи, кинулися будити товаришів. Тоді ми по-справжньому зрозуміли, що потрапили на фронт. Коли я вийшов з окопа – побачив тіла Ігоря Федоровича і своїх одногрупників: Вільгельма Штолцеля та Дмитра Сирбу. Справа, метрів за 300, було ще гірше жахття: армійський табір розбитий ущент. Валялися руки, ноги, тіла людей. Загиблих і поранених тоді вивозили чотири «Урали».

– 11 липня о 4.30 ранку, коли до нас на висотку заїхала армійська колона, почався обстріл «Градами» з території Росії, – згадує інший учасник подій, сержант Денис Гончар. – То було пекло, якого не побажаш навіть заклятому ворогові. Ми спали в наметі, і тут хтось кричить: «Підійом! Обстріл! Град!» Ми схопилися на ноги і майже відразу впали на землю. Захопивши автомати і каски

...Ми спали в палатці, і тут хтось кричить: «Підійом! Обстріл! Град!» Ми схопилися на ноги і майже відразу впали на землю. Почали перевіряти, чи всі живі. Захопивши автомати і каски (спали в бронежилетах), кинулися до укриття. В окопах просиділи декілька годин, тому що у військовому таборі армійців поблизу продовжував вибухати боєкомплект. Це було гірше ніж пекло.

(спали в бронежилетах), кинулися до укриття. В окопах просиділи декілька годин, тому що у військовому таборі армійців поблизу продовжував

держрубежу. І лише після Зеленопілля стало зрозуміло, що єдиний можливий вихід – діяти відповідно до Бойового статуту за класичною тактикою.

Цього ж дня отримав поранення солдат Павло Лазаренко. Останні 15 років він з родиною жив і працював в Іспанії. Коли почалася Революція Гідності, Павло, як справжній патріот, повернувся в Україну. Від госпіталізації відмовився, але за кілька днів стан здоров'я воїна погіршився. Павла з колоною Збройних Сил відправили до госпіталю, однак обстріл поблизу Зеленопілля, під який потрапила колона, став для нього фатальним.

11 липня стало датою героїчної загибелі ще трьох наших побратимів: намагаючись евакуювати своїм БТР-80 поранених, унаслідок вогню ворожого ПТРК і кулі снайпера, полягли в бою старші сержанти Василь Поляков та Анатолій Луцко (ми писали про них у попередньому номері). Від обстрілів «Градом» позицій поблизу Довжанського загинув сержант Олег Глушак.

Наступного дня, 12 липня 2014 року, поблизу села Маринівка на Донеччині не повернулися з бойового виїзду майор Ігор Петрів і прапорщик Павло Дияк. БТР, на якому вони супроводжували поранених, підірвався на міні.

Далі було ще гірше.

– Кільце оточення зімкнулося, їжа закінчувалася, доводилося рвати кавуни та кукурудзу в полі, хоча це було дуже небезпечно, – продовжує Богдан Руденко. – Терористи не давали спокою ні на мить: вранці «будили», ввечері «вкладали спати» артилерією. Диверсійні групи також заходили в гості, але ми давали їм відсіч з усієї скромної зброї, яку мали на той час.

По суті обстріл Зеленопілля став тим переломним моментом війни, який чітко дав зрозуміти, що Україні протистоять не окремі групи спецназу, не підрозділи гібридних «шахтарів» і «трактористів», а регулярна російська армія.

вибухати боєкомплект. Гупало так, що не можу передати. Це було гірше ніж пекло.

– Обстріл став гірким уроком. Ми нарешті переїхали жити в окопи, виставили позиції на висотах, – згадує Богдан Руденко.

Раніше ставка робилася на маневреність і більше правоохоронні дії, ніж військові способи оборони

■ техніка

«Залізний кінь» для ДПСа

Нещодавно у Києві Президент України Петро Порошенко передав представникам регіональних управлінь Держприкордонслужби майже 100 одиниць нової техніки, яка надійшла в рамках проекту міжнародно-технічної допомоги. 33 з них вирушили на Волинь та Рівненщину.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ

Заступник начальника Луцького прикордонного загону – начальник інженерно-технічного відділу підполковник Роман Косміна отримав ключі від восьми позашляховиків Volkswagen Amaroк, двох мікроавтобусів Volkswagen Transporter T-6, трьох квадроциклів Outlander та 20 мотоциклів підвищеної прохідності Enduro. Загальна вартість технічних засобів сягає 13 мільйонів гривень. Охоронці рубежів переконані: новітня техніка дозволить їм підвищити ефективність виконання завдань з охорони державного кордону.

Якщо з джипами та квадроциклами прикордонники загону знайомі давно та результативно використовують їх під час несення служби, то позашляхові кросові мотоцикли тут отримали вперше. Враховуючи географічні особливості місцевості – а вона у цьому регіоні здебільшого болотиста та вкрита лісами, – було прийнято рішення про розподіл 20 одиниць мототехніки серед підрозділів, що охороняють українсько-білоруську ділянку. І насамперед – для дільничних інспекторів прикордонної служби.

Під час моніторингу ділянок відповідальності ДПСи – так у народі вже звикли називати цю категорію військових-прикордонників – щодня долають до 20 – 30 кілометрів. До їхніх обов'язків входить контроль як лінії кордону, так і тилівих підступів до неї. Зрозуміло, що у негоду та на бездоріжжі без надійного «залізного коня» зробити це вкрай важко. Велика протяжність ділянок усіх без винятку відді-



лів Луцького загону в поєднанні з розгалуженістю доріг нерідко грає на руку правопорушникам. Адже, як показує практика, для переправлення нелегалів та контрабанди вони обирають саме важкодоступні напрямки. У цих місцях зловмисники, як правило, облаштовують і бази накопичення товарів. Крім цього, більшість місцевого населення обробляє свої поля у безпосередній близькості від держрубежу, що також потребує постійного контролю з боку прикордонних дільничних.

Тому і вирішили пересадити їх зі звичних мотоциклів марки «Мінськ» на більш потужні

«Enduro». 12,5 кінських сил у моторі з електричним запалюванням у поєднанні з 5-ступеневою коробкою передач, дискові гальма та гідравлічні амортизатори вже позитивно оцінили охоронці кордону. З їхніх слів, вони м'якші та потужніші, протектор шин менше «кидає» по піску та й на заболочених ділянках можна впевненіше почуватися у сідлі.

Зараз триває цикл додаткових занять з вивчення матеріальної бази та тактико-технічних характеристик мотоциклів. Після цього під керівництвом інструкторів ДПСи закріплятимуть навички водіння «сталевих коней» вже на практиці. ■

■ гарячі будні

Перерваний політ

Міжвідомча група Держприкордонслужби, СБУ та ДФСУ запобігла спробі незаконного переміщення через державний кордон сигарет за допомогою мотодельтаплана. Спільні масштабні оперативно-пошукові заходи дали змогу відстежити і затримати пілота, який планував порушити державний кордон з 20 ящиками цигарок на борту. До Румунії контрабанда не потрапила. У момент приготування до зльоту поблизу населеного пункту Стара Красношора Сторожинського району Чернівецької області (близько 30 кілометрів від кордону) літун затримали. Крім того, уловом правоохоронців стали три позашляховики, якими цигарки та літальний апарат доставляли до «польового аеродрому». Триває слідство.

Сергій ЯКИМЕЦЬ

Мерседес із канабісом

У пункті пропуску «Бачівськ» на Сумщині міжвідомча група Держприкордонслужби та СБУ затримала росіянина-наркокур'єра. Той прямував на виїзд з України автомобілем марки «Мерседес». Прикордонний службовий собака, натренований на пошук наркотиків, спрацював відразу. В багажному відділенні під запасним колесом та за обшивкою авто правоохоронці знайшли більше 150 поліетиленових пакунків з марихуаною загальною вагою понад 22 кілограми. Не допомогли навіть ватні тампони з характерним запахом аміаку, густо розкидані між смертоносним зіллям. Травичку і транспортний засіб вилучено. Стосовно росіянина порушено досудове розслідування за ст. 305 КК України «Контрабанда наркотичних засобів, психотропних речовин їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів». Триває слідство.

Андрій ДЕМЧЕНКО

■ резонанс

«Я віддам вам своє життя і нічого не чекаю взамін...»

У прикордонників – втрача. І хоча це не людська жертва, проте гроза контрабандистів спанієль Теро гідний того, аби про нього згадали добрим словом. І не лише люди, яким він був вірним другом та помічником, а й усе прикордонне братство, яке добре знає справжню ціну високого класу «маєстро нюху» та розуміє, чого насправді вартує їхня вірність та відданість.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

Нещодавно у Кінологічному навчальному центрі, що у Великих Мостах, запровадили особливий ритуал. Відтепер в урочистій обстановці прикордонні кінологи складають присягу від імені своїх підопіканих. Вона починається словами: «Я віддам вам своє життя і нічого не чекаю взамін...».

Днями ця фраза стала сумною реальністю: на Закарпатті вбили одного з найкращих чотирилапих фахівців відомства – службового собаку Теро. Спанієля з численними пораненнями, нанесеними з особливою лютью, знайшли на подвір'ї його інструктора.

Варто зазначити, що абсолютно мирний, на перший погляд, пес був одним з найгірших борців з тютюновою контрабандою у Львівському та Мукачівському прикордонних загонах. Особливий нюх Теро



допомагав знаходити цигарки у найпотасмніших схованках. Зокрема, кілька місяців тому в пункті пропуску «Лужанка» він виявив півтисячі пачок цигарок у бензобаку «Фольксвагена». Тайник був усередині емності, а доступ до неї – під заднім сидінням авто, тож відчутти тютюновий запах серед флюїдів пального було майже неможливо. Тільки не для Теро.

Однак справжнім тріумфом чотирилапого «профі» стало затримання 12 травня цього року партії цигарок вартістю один мільйон гривень. Службовий пес миттєво зреагував на причеп вантажівки МАН, яка прямувала до Румунії через пункт пропуску «Дякове». Ініційований прикордон-

никами поглиблений огляд дав результати: у нібито порожньому за документами авто переправляли 202 ящики сигарет без акцизних марок.

Звісно, така активність не могла не розлютити злочинців. Тож, враховуючи обставини загибелі собаки, з високою ймовірністю можна припустити: звірячу розправу над ним влаштували контрабандисти.

Згадана вище присяга завершується так: «Я є носом і вухами свого господаря. Я буду захищати його і служити йому та помру заради нього і заради вас. Я тільки прошу трохи співчуття та доброго слова...». Це про Теро – чотирилапого героя та вірного друга. ■

Секонд-хенд класу «преміум»

У міжнародному пункті пропуску «Ягодин» прикордонники Луцького загону спільно з представниками Волинської митниці провели низку затримань товарів, які ввозилися до нашої держави під виглядом секонд-хенду. Зокрема, під час поглибленого огляду автомобіля «ДАФ» на в'їзд в Україну серед вживаних речей правоохоронці виявили нові трикотажні вироби на суму понад 700 тисяч гривень. Через декілька днів в автомобілі «Вольво», що також в'їздив в Україну, вартові рубіжів знайшли трикотажні вироби, взуття, біжутерію та косметичку в упаковках виробника на суму 685 тисяч гривень. А вже наступного ранку у власному автомобілі «Рено Трафік» мешканець Ковеля серед «беушного» товару перевозив шкіряні гаманці та USB-шнури з адаптерами фірми «Apple» вартістю більше ніж 250 тисяч гривень. У всіх випадках мало місце подання неправдивих даних у товаросупровідних документах. Загальна вартість вилученого товару становить більше 1 млн. 625 тисяч гривень.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ

■ феміда

Нещодавно український Парламент прийняв зміни до деяких законодавчих актів, які стосуються протидії незаконній міграції. Редакція звернулася до начальника управління адміністративного провадження Департаменту аналізу та оцінки інформації Адміністрації Держприкордонслужби полковника Олександра Пінчука з проханням прокоментувати нововведення. Адже ініціатором новацій є саме Державна прикордонна служба.

Андрій КУЧЕРОВ

ПРАВА ПОРУШНИКІВ-ІНОЗЕМЦІВ
РОЗШИРЕНО

– Підходи до вирішення проблеми незаконної міграції в Україні змінено кардинально. Зокрема, суттєво удосконалено і конкретизовано норми судового захисту іноземців та осіб без громадянства, – підкреслює полковник Олександр Пінчук. – Так, розділ III Кодексу адміністративного судочинства доповнено статтею 183-7 «Особливості провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання та видворення іноземців та осіб без громадянства». Ключовим положенням цієї норми я би назвав другий пункт, який підприємству, установі чи організації дозволяє брати на поруки іноземця або особу без громадянства, стосовно якої подано адміністративний позов про примусове видворення. Затриманий відтепер може внести заставу. Якщо ці дві норми суд відхилив, то іноземець поміщається до місця тимчасового перебування.

Ці нововведення розповсюджуються і на категорію затриманих, які ухиляються від виконання рішення про примусове видворення або навіть існує ризик їхньої втечі. Нові правила стосуються також затриманих, які до завершення процедури прийняття рішення про визнання біженцем або особою, що потребує додаткового захисту, вчинили порушення вітчизняного законодавства з прикордонних питань і про правовий статус іноземців.

ЗАПОБІЖНІ ЗАХОДИ
І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Рішення щодо взяття на поруки іноземця або внесення за нього застави у разі наявності обґрунтованих підстав приймає місцевий суд за клопотанням того органу уповноваженого відомства, який подав відповідний адміністративний позов. У цьому випадку суд письмово роз'яснює іноземцю або особі без громадянства покладені на них обов'язки, а саме: прибувати

питань та про правовий статус іноземців після відповідного звернення уповноваженого органу до місцевого суду внесена заставу перераховується у дохід держави.

Якщо заставу не застосовувалася за вказані порушення, іноземець згідно з ухвалою суду затримується та поміщається до місця тимчасового перебування. Крім того, за невиконання зобов'язань, покладених судом, поручитель також несе відповідальність. Встановлено норму, що у

За вчинення злісної непокори законному розпорядженню чи вимозі військовослужбовця або працівника Держприкордонслужби (стаття 185–10) грошове покарання має збільшитися у десять разів, а грошові покарання за статтями 203, 204–1, 204–2 стануть вдвічі більшими.

до визначеної службової особи з установленою судом періодичністю, не відлучатися без дозволу з населеного пункту, в якому вони тимчасово перебувають, а у разі його зміни – невідкладно повідомляти про це.

– Але не треба думати, що вийшовши з приміщення суду, іноземець та його опікун потиснуть один одному руку і розійдуться кожен у своїх справах, забувши про власні зобов'язання, – роз'яснює Олександр Васильович. – Прийняті зміни чітко встановлюють порядок дій у випадку невиконання іноземцем або особою без громадянства правил чи їх ігнорування. У цьому випадку або у разі вчинення порушення законодавства України з прикордонних

разі їх невиконання на поручителя накладається штраф від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Тобто процедура має свою чітку завершеність.

СПЕРШУ ЗАСТАВА –
ПОТІМ СВОБОДА

У читачів можуть виникнути питання щодо організацій чи установ, які можуть брати на поруки таку категорію іноземців. Ці рішення прийматиме виключно суд, спираючись на чітке переконання, що такі поручителі заслуговують на особливу довіру. Зокрема, якщо правосуддя переконане у щирості дій такої організації, то її уповноважена

особа надає письмове зобов'язання про те, що вона поручається за затриманих, знає про покладені на неї обов'язки і зобов'язується за необхідності доставити іноземця-порушника до суду чи відповідного органу. Наприклад, у нашій державі є чимало недержавних організацій або гуманітарних місій, які офіційно акредитовані в Україні та займаються проблемами незаконних мігрантів, вони добре розуміються у цій тематичі, мають фахівців з відповідним досвідом, працюють швидко та злагоджено, без бюрократичних зволікань.

Для установ, які можуть вносити відповідні застави, прописані чіткі вимоги. Так, заставодавцем не може бути юридична особа державної або комунальної власності чи така, що фінансується з державного чи місцевих бюджетів, або у статутному капіталі якої є частка державної, комунальної власності, або яка належить суб'єкту господарювання, що є у державній або комунальній власності. Іншими словами – унеможливується навіть теоретичний вплив будь-яких зацікавлених державних структур на такого роду процеси або рішення.

Ще один важливий нюанс: розмір застави визначається судом з урахуванням майнового та сімейного стану порушника-іноземця. Однак її розмір законодавчо окреслений і має бути у межах від п'ятдесяти до ста розмірів мінімальної заробітної плати. Сьогодні це мінімум 72,5 тис. гривень, а максимум – 145 тисяч. Погодьтеся, це серйозні суми і аферисти на такий ризик навряд чи підуть. До того ж кошти мають бути внесені на визначений рахунок протягом п'яти робочих днів з дня прийняття судом такого рішення. До цього моменту

іноземець утримується у спеціально обладнаному приміщенні або місці тимчасового перебування. Звільняється ж ця особа тільки у день надання позивачу підтвердних документів про внесення застави. І ніяк інакше!

– Якщо ж у встановлений строк кошти не будуть внесені на рахунок – наголошує полковник Олександр Пінчук, – то суд за клопотанням відповідного органу невідкладно ухвалює без участі іноземця рішення про його затримання з поміщенням до пункту тимчасового тримання. Отже будь-які спекуляції або інше розуміння алгоритму дій у цьому контексті виключені.

Щоправда є й така категорія іноземців, до яких не можуть застосовуватися рішення щодо взяття на поруки або внесення застави. Це ті, до яких раніше вже застосовувалися такі заходи, а також стосовно

Розмір застави визначається судом та сімейного стану порушника-іноземця. Сьогодні це мінімум 72,5 тис. гривень

яких є достатні дані про їх причетність до готування або вчинення терористичних дій.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ З ПІВТОРЯРІЧНИМ
ОБМЕЖЕННЯМ

Наступний блок питань, який на законодавчому рівні систематизує роботу правоохоронців і відповідає сьогодняшнім реаліям, стосується термінів перебування іноземців та осіб без громадянства в



Незаконна міграція: «ГРА»



» СТАЄ НЕВИГІДНОЮ

місцях тимчасового перебування. Практика роботи із затриманими іноземцями показує, що неодинокі випадки, коли у визначені законодавством строки неможливо ідентифікувати затриману особу. Причин багато: тут і зволікання з боку посольств, і небажання самого затриманого сприяти вирішенню справи тощо. Наші фахівці добре знають як на практиці «працюють» дипломатичні установи Народної Республіки Бангладеш, Республіки Ефіопія чи Республіки Шрі-Ланка, які, до речі, ще й розташовані в Росії. А працівники посольства Республіки Афганістан взагалі відкрито говорять, що займатимуться справами співгромадян лише після письмової згоди останніх. Це є нонсенсом! Тобто штучно створені проблеми не давали правоохоронцям можливості провести ідентифікацію затриманої особи у визначені законодавством терміни.

з урахуванням майнового
мця.

нь, а максимум – 145 тисяч.

Після внесення змін у вітчизняне законодавство строк перебування іноземців та осіб без громадянства у пунктах тимчасового тримання не може перевищувати шість місяців. Проте у разі наявності умов, за яких неможливо забезпечити примусове видворення цієї особи або прийняти рішення за заявою про визнання її біженцем або людиною, яка потребує додаткового захисту в Україні, цей термін може бути продовжений аж до вісімнадцяти місяців.

– У цьому випадку не пізніше як за п'ять днів до закінчення строку відповідальний орган, за клопотанням якого було затримано іноземця або особу без громадянства, кожні три місяці подає відповідний адміністративний позов, – акцентує Олександр Васильович. – У документах зазначаються дії або заходи, що вживалися для виконання рішення. Це може бути листування з консульськими або іншими дипломатичними органами країни походження мігранта для його ідентифікації, розгляд заяви про визнання біженцем або додаткового захисту в Україні. Крім того, відтепер умови, за яких неможливо забезпечити примусове видворення особи, чітко визначені законодавчо. По-перше – це відсутність співпраці з боку іноземця або особи без громадянства під час процедури його ідентифікації. І по-друге – неодержання інформації або документів з країни громадянської належності іноземця або країни походження особи без громадянства. Загалом, законодавство дає півтора року на розгляд таких адміністративних справ. Це достатній термін для вирішення долі іноземця.

СУДИ ПРАЦЮВАТИМУТЬ ОПЕРАТИВНО

Зміни торкнулися і розгляду адміністративних справ судами, якщо мова йде про реалізацію державної політики у сферах міграції, імміграції та еміграції. Наприклад, розгляд справ про продовження строку затримання іноземця або особи без громадянства може проводитися у режимі відеоконференції, у тому числі з трансляцією з іншого приміщення, що знаходиться поза межами зали

Строк перебування іноземців та осіб без громадянства у пунктах тимчасового перебування не може перевищувати шість місяців. У разі наявності умов, цей термін може бути продовжений аж до вісімнадцяти місяців.

суду. У разі якщо він подав відповідне клопотання, справа розглядається за його участю.

Інший важливий нюанс – адміністративні справи за визначеною вище тематикою розглядаються тепер судом у день подання відповідного клопотання чи позовної заяви. У п'ятиденний строк проходять засідання щодо справ, які стосуються примусового видворення та оскарження рішень про примусове повернення іноземця або особи без громадянства в країну походження чи третю державу.

Крім того, винесені судові рішення можуть бути оскаржені в апеляційному порядку в п'ятиденний строк з дня їх проголошення. Проте оскарження рішення не зупиняє його негайного виконання, а також не перешкоджає подальшому розгляду справи. Ця норма тепер унеможливило штучне затягування справи у суді.

Не повинно бути затримок і з видачею копій судових рішень у такого роду адміністративних справах, адже відтепер особам, які брали участь у справі, вони видаються невідкладно.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СЛІД ПОСИЛИТИ

Але на цьому, як запевнив Олександр Васильович, зміни в законодавчому полі не закінчуються. Наразі на розгляді Верховної Ради перебуває законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо провадження у справах про адміністративні правопорушення у прикордонній сфері». Він уже пройшов перше читання. Майбутні зміни можна умовно розділити на дві групи: перша стосується законодавчого поля, друга – відповідальності у виді штрафів.

Наприклад, Кодексом України про адміністративні правопорушення (КУпАП) за вчинення злісної непокори законному розпорядженню чи вимозі військовослужбовця або працівника Держприкордонслужби визначено відповідальність у виді штрафу від 85 до 170 грн., а за порушення іноземцями правил перебування в Україні – від 510 до 850 грн. Незаконне ж перетинання державного кордону України або порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України чи виїзду з неї карається штрафом від 1700 грн.

Неважко зрозуміти, що такі суми навряд чи можуть стримувати зловмисників від протиправних дій. А враховуючи надприбутки, які отримують організатори, скажимо, контрабанди, такі покарання просто сміховинні.

Натомість Держприкордонслужба запропонує нову шкалу розмірів штрафів, у якій діапазон

щодо шпартину в законодавстві, організатори протизаконного бізнесу займалися саме груповими переправленнями нелегальних мігрантів, збільшивши власні ризики нанівель. У разі затримання вони, за рішенням судів, платять виключно штраф. А враховуючи відсутність коштів під час затримання, їх відповідальність зведено нанівель. Після внесення поправок частина друга статті 204-1 передбачатиме стягнення у вигляді 15 діб адміністративного арешту за незаконне перетинання кордону групою осіб або повторно.

– Потребують змін і деякі інші положення Кодексу України про адміністративні правопорушення – продовжує полковник Пінчук. – Наприклад, відповідно до частини другої статті 222-1 від імені органів Держприкордонслужби розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати відповідні стягнення мають право начальники цих органів та їх заступники, а також керівники підрозділів органів охорони державного кордону та Морської охорони, які безпосередньо виконують завдання з охорони державного рубежу.

У той же час відповідно до визначених законодавством України завдань органи Держприкордонслужби та їх підрозділи виконують свої обов'язки цілодобово на різних ділянках держрубежу, адмінімежі з АР Крим, лінії розмежування у зоні АТО. Не важко зрозуміти, що наші військовослужбовці подекуди перебувають у значній віддаленості від підрозділів постійної дислокації. І за таких обставин розгляд справ про адміністративні правопорушення в порядку та у терміни, передбачені законодавством, значно ускладнюється, а подекуди просто фізично є неможливим.

Крім того, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 30.01.2015 №38 «Деякі питання підвищення рівня національної безпеки України» у деяких районах Донецької та Луганської областей запроваджено прикордонний режим. Відповідальність за його недотримання передбачена статтею 202 КУпАП, а протидію цьому правопорушенню законодавством України віднесено до компетенції прикордонного відомства.

Водночас персонал Держприкордонслужби, який здійснює контроль за дотриманням прикордонного режиму у зазначених районах, відповідно до норм Закону України «Про Державну прикордонну службу України» виконує завдання не з охорони державного кордону, а бере участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом, припинення діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань, організованих груп і зло-

Розгляд справ про продовження строку затримання може проводитися у режимі відеоконференції.

сум грошового покарання значно зростає. Так, за вчинення злісної непокори законному розпорядженню чи вимозі військовослужбовця або працівника Держприкордонслужби (стаття 185-10) має збільшитися у десять разів, а грошові покарання за статтями 203, 204-1, 204-2 стануть вдвічі більшими.

– Повинна також бути ліквідована юридична прогалина, що існує у статті 204-1 КУпАП, яка і стосується незаконного перетинання державного кордону групою осіб, – наголосує Олександр Пінчук. В її першій частині, крім штрафу, передбачається стягнення у вигляді адміністративного арешту у разі затримання одиночного порушника. Частина друга цієї статті визначає відповідальність у разі групового порушення кордону. Однак, на відміну від частини першої, у ній відсутній адміністративний арешт. Тобто, якщо на кордоні затримується група осіб (двоє і більше) потенційних порушників, то до них згідно з існуючими нормами може застосовуватися покарання виключно у виді штрафу, розміри якого ми вже обговорювали вище. Адміністративного арешту у цьому випадку не було. Вивчивши

чинних організацій, що порушили порядок перетинання державного кордону України чи лінії розмежування. У цьому випадку прикордонники не уповноважені скласти відповідні протоколи про адміністративні правопорушення за компетенцією.

Виходячи з цих юридичних протиріч, стаття 222-1 КУпАП потребує змін щодо визначення кола осіб, уповноважених розглядати справи за компетенцією Служби, з урахування обстановки, яка змінюється. Аналогічні положення мають місце і в інших статтях цього Кодексу.

Натомість пропозиції закріплені у проекті змін у законодавстві полягають у тому, щоб надати право Голові Державної прикордонної служби визначати посадових осіб, уповноважених розглядати справи за компетенцією відомства. У цьому контексті виграє тільки держава і зникнуть будь-які непорозуміння.

Підсумовуючи цей доволі обширний матеріал, залишається висловити сподівання, що ініціативи Держприкордонслужби на законодавчому рівні будуть підтримані та затверджені. Про що ми обов'язково поінформуємо наших читачів. ■

■ Біла книга

ПРИКОРДОННИЙ ЛІТОПИС: НА ЗЛАМІ ІСТОРІЇ

«Стратегічний бюлетень прикордонної безпеки України. Біла книга – 2015». Таку назву має видання, яке нещодавно побачило світ завдяки восьмимісячній праці групи фахівців відомства. Власне, це вже восьма за ліком книга подібного формату, яку презентує Служба на виконання Закону України «Про демократичний цивільний контроль» над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави». Головна мета видання – інформування громадськості про діяльність «зелених кашкетів». Однак цюгорічний випуск має свої особливості та суттєво відрізняється від попередніх. У чому відмінності та як проходила робота над його створенням, ми попросили розповісти керівника авторського колективу директора Департаменту аналізу та оцінки інформації Адміністрації Держприкордонслужби полковника Леоніда БАРАНА.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

– Коли у жовтні минулого року ми розпочали роботу над створенням книги, то одразу ж зрозуміли, що необхідно виходити за рамки стандартного формату, – зазначає Леонід Михайлович. – Це видання особливе насамперед тому, що висвітлений у ньому період охоплює два найтрагічніші і найважчі роки в історії Служби – 2014 і 2015. І говорити про це лише сухою мовою статистики було б не правильним вже з поваги до людей, які творили цю історію. З іншого боку, ми ставили за мету не лише продемонструвати суспільству нашу відкритість та показати здобутки, а й створити своєрідний літопис діяльності прикордонного відомства у цей особливий для держави час. Крім цього, було поставлено ще одне амбітне завдання: аби книга стала підручником для наших курсантів, важливим посібником для фахівців і джерелом інформації для громадян. При цьому вона мала повністю відповідати ідеології Білої книги. Вважаю, що цієї мети досягнуто.

Над Стратегічним бюлетенем працювала робоча група Адміністрації Держприкордонслужби під керівництвом заступника начальника інформаційно-аналітичного управління Адміністрації полковника Сергія Косача. Ідейним натхненником і куратором збірника був



нинішній директор Департаменту охорони державного кордону генерал-майор Анатолій Махнюк. Однак, підкреслює полковник Леонід Баран, до його створення долучилися практично усі управління центрального апарату відомства, представники інших підрозділів та експерти. Видання пройшло усі необхідні перевірки у якості відкритого джерела інформації.

питання реалізації державної правової політики з охорони державного кордону, участі в антитерористичній операції на сході країни та посилення прикордонної безпеки. Окремі підрозділи також присвячено питанням підготовки фахівців, роботі з персоналом, ресурсному забезпеченню відомства та відкритості його діяльності для суспільства тощо.

Принципово новим для нинішнього видання стратегічного бюлетеня став розділ «Кордон звитяги!». Цей розділ був спеціально започаткований, аби віддати шану 665-ом співробітникам Державної прикордонної служби України, яких протягом 2014–2015 років удостоєно державних нагород за мужність та самовідданість у захисті суверенітету нашої держави, зокрема й посмертно.

Біла книга, вступне слово до якої підготував Голова Державної прикордонної служби України генерал-полковник Віктор Назаренко, складається з п'яти розділів. Перший – присвячено головним здобуткам відомства у 2015 році. У ньому визначено основні напрями діяльності і подальшого розвитку Служби та висвітлено

– Основний акцент ми зробили на участі відомства в АТО, – наголошує директор департаменту, – адже це для Служби нове і надзвичайно складне завдання, яке потребувало серйозних змін у всіх сферах нашої діяльності. Тому ми намагалися надати якомога ширшу інформацію, аби громадськість

Це видання особливе насамперед тому, що висвітлений у ньому період охоплює два найтрагічніші і найважчі роки в історії Служби – 2014 і 2015. І говорити про це лише сухою мовою статистики було б не правильним вже з поваги до людей, які були творцями цієї історії.

знала про місію прикордонників на сході країни. До речі, для наочності у ньому використано близько 600 різноманітних документальних фотоілюстрацій, графіків та картографічних матеріалів.

У другому розділі розповідається про основні аспекти протидії злочинності на державному кордоні, зокрема, нелегальній міграції, тероризму, незаконному переміщенню зброї, боєприпасів, засобів терору та наркотичних речовин. Окремий наголос зроблено на питаннях запобігання економічній злочинності, використання контрабандистами малої авіації, а також переміщення через державний кордон бурштину.

Велику увагу у книзі приділено питанням реформування відомства. У розділі «Новачі та перспективи» висвітлено концептуальні погляди щодо розвитку Державної прикордонної служби, особливості реалізації Плану дій щодо лібералізації ЄС візового режиму для України, розробки стратегічних відомчих документів. Тут також можна отримати вичерпну інформацію щодо стану інженерно-технічного облаштування державного кордону і втілення в життя пілотного проекту «Нове обличчя кордону».

Принципово новим для нинішнього видання стратегічного бюлетеня став розділ «Кордон звитяги!».

– Цей розділ ми спеціально започаткували, аби віддати шану 665-ом співробітникам Державної прикордонної служби України, яких протягом 2014–2015 років удостоєно державних нагород за мужність та самовідданість у захисті суверенітету нашої держави, зокрема й посмертно, – зазначив полковник Леонід Баран.

Ще один новий і водночас трагічний розділ Білої книги «Життя Вітчизні віддали!» присвячено всім полеглим під час російської агресії прикордонникам. Тут розміщено інформацію та світліни кожного з них. Це зроблено для того, аби про подвиг наших побратимів пам'ятали завжди.

Наразі вийшов друком перший наклад Стратегічного бюлетеня прикордонної безпеки України. Книга надійде насамперед у всі органи державної влади та відомчі структури. Наразі обговорюється питання додаткового тиражу і випуск бюджетної версії у видавництві Академії Держприкордонслужби. Також планується видання збірника англійською мовою. Крім цього, основні розділи Білої книги буде розміщено на головному відомчому сайті, тож усі бажаючі зможуть ознайомитися з нею найближчим часом.

■ **МУЖНІСТЬ**

Наша розповідь про двох добровольців, земляків-патріотів, котрі в скрутний час не вагаючись стали на захист Батьківщини. Це 33-річний старший сержант Олександр Ярцев та 45-річний солдат Віктор Кушнір, які служать у комендатурі швидкого реагування Харківського прикордонного загону.

Юрій ТРУБАЧОВ

Уродженці Дніпропетровщини, на початку літа 2014 року вони добровольцями були призвані до лав 93-ої окремої механізованої бригади. Олександра Ярцева зарахували до інженерного взводу. Віктор Кушнір поповнив саперний підрозділ, де навчився міно-підірвній справі.

Наприкінці липня 2014 року командування бригади оголосило про створення зведеної роти, яка мала відправитися до зони АТО. Хлопці, не вагаючись, одними з перших записалися до її складу, та потрапили земляки у різні взводи. Уже початку серпня 2014 року їхній підрозділ вирушив на схід України. Прибули до містечка Старобешеве, що у Донецькій області. 12 серпня взвод Віктора Кушніра першим направили в район населеного пункту Грабське на виконання бойового завдання. Тут, пригадає Віктор, і відбулося перше бойове зіткнення з ворогом, що вів мінометний обстріл їхніх позицій. Наші воїни мужньо тримали зайнятий рубіж і відповідали на атаки сепаратистів. Але так тривало недовго: 24 серпня, після масованого артилерійського обстрілу, бойовики кинули в наступ танки. З'явилися перші загиблі, багато вояків отримали поранення. Це змусило підрозділ Віктора Кушніра з боєм відходити до Іловайська.

Тим часом взвод Олександра Ярцева, де він був заступником командира, 20 серпня 2014 року разом з добровольцями батальйону «Донбас» висунувся до Іловайська.

— Коли входили у містечко, — розповідає Олександр, — супротиву ворога практично не зустрічали. Загони бойовиків, побачивши українських воїнів, одразу ж відступали. Обстановка різко змінилася 24 серпня. Після потужного обстрілу позицій наших військових та добровольців, ворог розпочав штурм Іловайська. Всі атаки сепаратистів було відбито. Така ситуація тривала до 28 серпня, коли обидва вояки з Дніпропетровщини були в самому місті, але перебували на різних позиціях.

29 серпня 2014 року всі підрозділи, що знаходилися в Іловайську, отримали наказ залишити місто по так званому «гуманітарному коридору». Під час виходу діляться спогадами Віктор і Олек-

сандр, бойовики відкрили шалений вогонь по тим, хто відходив. Гадили зі всіх видів зброї, артилерії та танків. Тоді в БМП Олександра Ярцева влучила мінометна міна, після чого машину довелося залишити і пробитися до своїх пішки. Згадуючи ці події, він досі дякує «бойовій подрузі» за врятоване його і товаришів життя. І вересня знесилені, але нескорені, Олександр та Віктор у складі малих груп вийшли до розташування своїх підрозділів у м. Старобешеве. Звідси воїнів відправили до рідної бригади.

Після нетривалої відпустки хлопці повернулися до служби. Переживши Іловайський котел,

вони вже не могли спокійно сприймати усе, що відбувається на Донбасі. На початку листопада 2014 року Віктор Кушнір у складі одного з підрозділів 93-ої ОМБР знову вирушив на захист територіальної цілісності країни. І знову на його долю випали найважчі перипетії цієї неоголошеної війни — оборона терміналу Донецького аеропорту. Спочатку, каже Віктор, планувалося проводити ротацию особового складу через тиждень, але сталося не так як гадалося. Відбивати атаки сепаратистів та російських найманців, які щодоби намагалися захопити аеропорт, довелося протягом 22 днів.

На початку грудня 2014 року «Козака» — це позивний Віктора Кушніра — по ротатції з новим підрозділом замінив Олександр Ярцев. Прибулі обороняли летовище протягом 15 днів. Незважаючи на холод, труднощі з постачанням провізії, постійні обстріли, Ярцев та його побратими з често виконали поставлене бойове завдання — не дозволили ворогу захопити ні клаптика рідної землі.

Після ротатції з Донецького аеропорту, земляки в складі своїх підрозділів ще протягом чотирьох місяців продовжували боронити рідну землю на Донечині в районах населених пунктів Тоненьке, Піски та Авдіївка.

Навіть повернувшись до рідних домівок Олександр та Віктор продовжували підтримувати теплі стосунки. Одного дня їм зателефонував знайомий та повідомив, що в прикордонників формуються спеціальні підрозділи для виконання бойових завдань в АТО. Не зволікаючи ані дня, бойові друзі знову, як добровольці, звернулися до військкомату. У серпні 2015 року їх зарахували до складу прикордонної комендатури швидкого реагування Харківського загону. Проходячи службу, Олександр Ярцев та Віктору Кушніру довелося виконувати завдання з охорони та оборони державних рубіжів на Луганщині. Зараз вони активно діляться з товаришами набутим бойовим досвідом, чим заслужили особливу увагу в персоналі і командування підрозділу.

Нинішнього літа Олександр та Віктор повернуться додому. Як кажуть вони самі, дружини та діти приймають їхній вибір, хоч і скучають за дорогими їм людьми. До речі, 23-річний син Віктора Кушніра пішов стопами батька і зараз проходить службу в 93-ій ОМБР. А ми, кажуть Олександр та Віктор, перепочинемо трохи та, мабуть, повернемося до війська. Доки країна в небезпеці, ми повинні її боронити. ■



СЛУЖАТЬ ДВА ТОВАРИША



■ народна підтримка



Благодійний арт-вернісаж

У столиці пройшов благодійний аукціон на підтримку інвалідів та учасників АТО. Захід відбувся за ініціативи Громадської ради при Міністерстві оборони України, київської міської державної адміністрації, Всеукраїнської громадської організації «Спілка християнських письменників України» та Всеукраїнської організації інвалідів війни Збройних Сил, учасників АТО та бойових дій.

Наталія УСТЬЯНЦЕВА

На передакційній виставці, що проходила у Музеї історії Києва, було представлено колекційні роботи заслужених художників України Андрія Яланського, Віктора Севастьянова, Петра Сулименка та Аркадія Стрелова, картини в стилі соц-арту сучасних українських митців Віктора Корольчука, Олександра Музики, Віктора Шаталіна, Матвія Когана-Шаца, Михайла Кокіна, Петра Басанця, Віктора Єфименка та Валерія Франчука.

Усі небайдужі могли взяти участь в аукціоні, а також насолодитися чудовим живописом, який був представлений на виставці. За словами ведучого та одного з організаторів аукціону Олександра

Маматова, ціни за картини були благодійні, також як і сам захід. Стартова ціна варіювалася від півтори тисячі гривень до дев'яти тисячі доларів.

— Головне завдання нашої організації — допомога інвалідам війни, вдовам, матерям, котрі втратили своїх синів. На жаль, бюджетних коштів, котрі виділяє держава ветеранам, інвалідам війни на початку року, стає недостатньо вже на початку літа. Все це через інфляцію та шалений ріст цін. Коштів не вистачає на закупівлю елементарних ліків. Тому й виникла така ідея благодійного аукціону живопису, — розповів Голова Президії Ради Всеукраїнської організації інвалідів війни Збройних сил та учасників бойових дій Олександр Маматов.

Підтримати організаторів заходу завітав народний художник України Валерій Франчук. Його картини було представлено учасникам аукціону з найвищими стартовими цінами.

— Це вже 11 аукціон, у якому я беру участь. Передано вже близько 40 картин. Навідуючи бійців у шпиталі, я від щирого серця подарував їм чотири свої картини. Я ще напишу достатньо, не такий старий, як здається. А чим я можу допомогти країні, на 66-му році? Воювати не візьму, тож тільки тим, що вмію робити добре — своїм живописом, — резюмував відомий український митець Валерій Франчук.

Ініціаторам аукціону вдалося продати 16 полотен видатних українських художників. Причому один з колекціонерів, який побажав залишитися інкогніто, пожертвував за витвір мистецтва найбільшу суму вечора — 1 200 доларів. ■

■ від щирого серця!

Колектив Академічного ансамблю пісні і танцю ДПСУ від щирого серця вітає з Днем народження свого керівника полковника **НЕГРЯ Василя Олексійовича!**

Бажаємо творчих успіхів, здоров'я, радості та щастя, а удача хай супроводжує в усіх справах!

*Хай здоров'я, радість і достаток
Сипляться немов вишневі цвіт,
Хай малює доля з буднів свято
І дарує Вам багато літ!*

Керівництво Національної академії Державної прикордонної служби України та весь її колектив щиро вітає ветерана-

прикордонника **ДЕРГАЧОВА Віктора Андрійовича** із 70-річчям!

Ми вдячні Вам за величезний вклад у розвиток Академії, який і нині є запорукою її процвітання. За те, що й досі береете активну участь у вихованні майбутніх офіцерів-прикордонників, передаєте їм свій безцінний досвід.

Щиро бажаємо Вам, шановний Вікторе Андрійовичу, довголіття, родинного щастя, міцного козацького здоров'я, життєвої невгасаючої енергії, радості, тепла в серці та усмішок на обличчі!

Нехай збуваються найзаповітніші Ваші мрії, а кожен прожитий день приносить радість та успіх!

■ демобілізація

Служили з честю — повертаються з гордістю

З Могилів-Подільського прикордонного загону за останній тиждень до мирного життя повернулися понад 60 воїнів. 13 липня у частині урочисто проводжали чергову групу бійців, які несли службу на українсько-молдовському рубежі. Серед них — семеро офіцерів і 25 військовослужбовців рядового та сержантського складу. Усі вони — мешканці Вінниччини.

Людмила КАТЕРИНИЧ

Звертаючись до демобілізованих, начальник прикордонного загону полковник Юрій Василик подякував кожному бійцю за сумлінну службу, вірність конституційному та військовому обов'язку, а також побажав благополуччя у подальшому житті. Згодом кращі вояки отримали з рук командира відзнаки, грамоти та подяки.

Нагадаємо, з початку АТО до Могилів-Подільського прикордонного загону було призвано понад 800 бійців. Більшість з них брали участь у бойових діях на Донбасі, захищаючи територіальну цілісність та суверенітет України.

Понад два десятки воїнів, відпочивши деякий час, знову повернулися до строю. Вони уклали контракт і нині сумлінно несуть службу у підрозділах охорони державного кордону і боронять Україну в зоні проведення АТО. ■



■ цікаво

Євро-2016 у цифрах та фактах



XV чемпіонат Європи з футболу став уже історією. І хоча вболівальницькі пристрасті ще остаточно не згасли, поціновувачі статистики вже обговорюють досягнення та рекорди цього турніру. Найбільш цікаві пропонуємо нашій читачській аудиторії.

Андрій КУЧЕРОВ

У фінальному матчі збірна Португалії завдяки єдиному голу, забитому форвардом Едером в овертаймі, переграла збірну Франції. Таким чином, португальська команда стала десятою, кому вдалося завоювати Кубок Анрі Делоне і стала в один ряд з Німеччиною, Іспанією, Францією, Чехословаччиною, СРСР, Грецією, Данією, Італією та Нідерландами.

Фінальний матч на стадіоні «Стад-де-Франс» відвідали 75 868 чоловік. Це другий результат в історії чемпіонатів Європи. Рекорд належить мадридському «Сантьяго Бернабеу», на трибунах якого в 1964-му зібралось трохи більше 79-ти тисяч глядачів.

Фінал між Португалією і Францією став першим в історії єв्रोчемпіонатів, який завершився нульовою нічиєю в основний час. Крім того, Португалія стала першою збірою, яка перемогла на Євро, але при цьому не виграла жодного матчу на груповому етапі.

Найшвидшим гравцем на Євро-2016 став півзахисник «Баварії» Кінгслі Коман. Форвард збірної Франції розганявся до швидкості 32,8 км/год.

Португалець Ренату Саншеш став наймолодшим (18 років і 328 днів) фіналістом чемпіонату Європи, а воротар збірної Угорщини Габор Кіра — найстаршим гравцем (40 років і 86 днів) в історії Євро.

Поляк Роберт Левандовскі забив другий за швидкістю гол в історії чемпіонатів Європи, поціливши у ворота португальців уже на сотій секунді чвертьфінального матчу.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Володимир Патала

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»

Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 48408
Наклад: 3500 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації — рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net